

COR AGRE

Plató

Si sortiu al carrer i pregunteu a deu persones què els diu el nom *Plató*, probablement entre 8 i 9 us respondran que *plató* és aquell espai on es filmen pel·lícules o programes de televisió. El món gira molt de pressa i els filòsofs, avui dia, han passat a ser uns desconeguts a ulls d'una majoria de la població capaç de recitar-te alineacions d'equips de futbol (o hauríem de dir-ne alienacions?), llistes de famosos de prestigi discutible i una rastellera considerable de marques de roba, de models de cotxe, de noms de perfum, de telèfons mòbils i un llarg etcètera de temes que ocupen un espai a la memòria que bloqueja l'entrada d'informacions i material que podrien ser de més profit.

De més profit, per exemple, seria la lectura de l'assaig *Plató i un ornitorinc entren en un bar...*, (Edicions La Campana). D'entrada, s'ha d'admetre que porta un títol que l'acosta perillosament a la categoria de l'autoajuda o al superpervende mediàtic de l'estil de Buenafuente o Isma Prados. Us puc garantir que aquest efecte desapareix tan bon punt es comença a llegir-lo. *Plató i un ornitorinc...* és un divertidíssim treball escrit pels filòsofs nord-americans Daniel Klein i Thomas Cathcart. Dos veterans que han decidit explicar la terminologia bàsica de la filosofia a partir d'acudits. Pot semblar un punt de vista un tant estrambòtic: ho és. Però la lectura és realment amena, estimulante i les reflexions que hi fan els dos autors contenen l'agudesca crítica de l'ortodòxia marxista més brillant: la de Groucho. Els mateixos Klein i Cathcart reconeixen el deute amb el més gran dels Marx amb la dedicatòria que enceta el llibre: «En memòria del nostre avi filosòfic, Groucho Marx, que va resumir la nostra ideologia bàsica quan va dir: 'Aquests són els meus principis; si no li agraden, en tinc d'altres.'»

En aquest llibre hi trobareu un variat catàleg d'acudits teixits amb un fil de finíssima ironia, d'un absurd delirant, alguns d'un contundent traç gruixut, i uns quants que són ele-

gantíssims atemptats contra la correcció política. Tot plegat, mentre transiteu des de la lògica fins al determinisme, passant per la paradoxa de Zenó, l'existencialisme o l'imperatiu categòric.

La filosofia és una disciplina acadèmica prou envitricollada fins i tot per als dos dels deu de l'enquesta del principi que haurien dit que Plató era un filòsof grec. La combinació d'ironia i rigor que aporten en aquest treball els senyors Cathcart i Klein és una bona fórmula per adquirir coneixements sobre la matèria d'una manera amena.

Portada del llibre «Plató i un ornitorinc...»

No sé si el lector tindrà més clars els conceptes bàsics de la filosofia després d'haver-lo llegit. Si la resposta és negativa, la lectura no haurà estat una pèrdua de temps, perquè fa dues aportacions destacades a l'ampliació de coneixements. La primera: els acudits que s'hi expliquen són francament divertits per quedar bé en qualsevol reunió de societat. La segona: permet confirmar que l'ornitorinc no és aquell metge a qui truquem quan tenim taps ceruminosos a les orelles.

Carles Ribera

Periodista [cribera@presencia.com]